

Nar og paa Tillægsbevillingsloven for indværende Nar. Der vil det ærede Medlem finde Forslag i saa Henseende, saaledes at der altsaa ikke her er nogen Forsømmelse fra min Side. Naar det ærede Medlem af den Dmstændighed, at Pengemidler for Diebliffet ere temmelig rigelig tilstede, har troet at kunne slutté sig til, hvad der vilde blive Tilfældet til Sommer, til Efteraaret eller til næste Nar, tror jeg, at hans Slutning er overordentlig vovelig. Naar Bankdiskontoen i nærværende Diebliff gaar ned, er det paa Grund af merkantile Forhold, som rimeligvis vilde have forandret sig meget i Løbet af et Par Maaneder, og af denne Nedgang kan man altsaa ikke paa nogen Maade uddrage en saadan Slutning som den, det ærede Medlem uddrog deraf. Endelig maa jeg, for at blive færdig med det ærede Medlem, gjøre opmærksom paa, at naar han mente, at det var rigtigt at sælge Kreditforæningsobligationer fra Reserfonden ved en Leilighed som den, vi have tænkt os, naar der var Tale om at tilveiebringe kontant store Summer Penge, vilde det være en Forholdsregel, som jeg tror, at dette Lands Indbyggere vilde være Finansministeren overordentlig lidet taknemmelige for; thi det ærede Medlem gjør sig neppe nogen rigtig Forestilling om, hvilken Indflydelse det vilde have paa disse Obligationer, naar man saaledes kastede Masker af dem ud paa eengang. Nei, der skal en ganske anden Barsomhed til, og der er ganske andre Genhyn at tage for dem, som skulle styre Statens Finanfer under saadanne Dmstændigheder, end de Betragtninger, som det ærede Medlem har fremsat. Jeg maa endnu i Parenthes omtale, at det ærede Medlem benyttede Leiligheden til at anføre, at jeg skulde have truffet Foranstaltning med Hensyn til vore Statsobligationer, som havde vist sig uheldige, og han anførte navnlig den Foranstaltning, at Obligationerne ikke kunne noteres. Jeg har ved tidligere Leilighed vedkjendt mig, at jeg anser denne Foranstaltning for rigtig, men jeg maa dog bemærke, at jeg ikke har indført den; thi dersom det ærede Medlem vil efterse Lovgivningen, vil han finde, at den grunder sig paa en Lov af Marts 1858,

og jeg har kun havt at udføre denne Lov. — Det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) antog, at det vilde være rigtigst, at Kreditbeviser kun bleve benyttede i farefulde Diebliffe, og at man derfor ikke skulde lade sig friste til at anvende dem under andre Forhold. Der er jeg aldeles enig med det ærede Medlem, men det er netop, fordi man maa være fattet paa saadanne farefulde Diebliffe, at jeg mener, det er rigtigst, at vi henlægge disse Kreditbeviser i Reserfonden; thi hvis de ikke ere der, har man dem ikke, naar det farefulde Diebliff kommer, og det er just det, jeg gjerne vilde have. Naar det ærede Medlem henviste til, at man kunde skabe midlertidige Laan, vil jeg gjøre opmærksom paa, at midlertidige Laan vel kunne være til meget stor Hjælp, men de have een Mislighed, nemlig at de altid kun vilde kunne faas paa kort Tid. Jeg kan i Allmindelighed ikke i Bankerne faa Laan paa længere Tid end nogle faa Maaneder, men Forholdene kunne meget let være saaledes, at det kunde være betænkeligt for Finansministeren at indlade sig paa saadanne korte Laan. Forholdet vil meget ofte stille sig saaledes, at det ialfald maa erkendes, at Laan gennem Kreditbeviser, der forfalde til en bestemt Tid, som man iforveien kjender, og som er noget længere fjernet, vil være en langt heldigere Udvei end den at stifte midlertidige Laan. — Det var dette, jeg væsentlig havde at sige. Der var i den ærede Ordførers Bemærkninger adskillige Strøtanter hist og her, som jeg ikke skal opholde mig ved. Jeg holder mig fuldstændig overbevist om, at ethvert af Thingets Medlemmer, som har fulgt mit forrige Foredrag, vil have forstaaet f. Ex. hvad jeg har sigtet til, naar jeg sagde, at den heromhandlede Indtægt har været „tilfældig“. Det vil være fuldkommen klart, at Tilfældet er det, at vi ikke have faaet Brug for de Penge, som bleve tilveiebragte dengang, de vare nødvendige. Naar Nødvendigheden har drevet os til at skabe dette Kreditmiddel i et vist Omfang, men Forholdene paa en usforudset Maade forandre sig saaledes, at vi ikke komme til at benytte det i dets fulde Omfang, er det et Tilfælde; thi det var Noget, som intet Menneffe kunde forudse.